

südamega, fortlik, arg, häblik ja mõnes täkis imelit — nüüd fest ajast, kus ta naestekuuste eluoja töötas rauda taguda, on ta ka tööste raudsüdame saanud.

Jah need endised ajad olid tull rõõmsad ja kurwad ühilasi — praegused on ainult rõõmsad, aga mõnikord siiski soovits nagu neid endisi noorepõlwe aegu tagast.

Kuis ei uisanud ja ilutsejend mu süda, kui Wiinut nägin. See oli üks armas aeg. — Siis ojas wana koolmeister oma kondiwalus mu kostilase loerapütsaga tagast. Ma nutsin terve pühapäewa pärast lõune ja öö. Siis forjasin ma trimpsud trampsud kotti ja läässin ära külalist ja mõllast. Ei olnud mul enam seal pidamist. — Wõõras paigas, wõõra inimese seas jahtus süda, jahenes kurbdis ja nüüd liidan oma tuulevesket: Kui selle tiivad tubliste käiwad, nii et wõlw wabiseb ja mõlemad liivid müritewad: Siis pistan käed tasku ja naeran. See on omelt üks abieliu, mis need kaks kivi peawad. Üks mürisib sin weski seinas teine seal; kollu nad lunagi ei soa, aga rõõmsad on nad siiski ja kui hea tuul on, siis hüppawad nii, et käs kolinal trepist alla. Mis minulgi paremat waja on? Nüüd olen mina mõlder ja jahwatan, liivid keerlegu. Oleks mu noore põlwe tahtmised täide läinud, siis oleks see, mis nad targalt armastuseks nimetawad, mõlder olnud ja jahwatanud ja mina oleksin pidanud ühes nurgas ning mu abikaas teises nurgas mürisema ja ilsa ja ilsa mürisema. — Ja aga laua on see tuli festnud, enne kui nii mõistliku mõitte käitte sain. Wõi olgu see mõte la mõne meelest mõistmata, nõu minugi pärast, mind on ta jälle jalule aidanud ja kaineks meheks teinud. Mõtte kui oleks ma wabe ajal joodik olnud, ei seda tuli mitte. Aga armastuse paelus olin ma hoopis wangis ja see tegi mu joobnuufe. Sell ajal kui ma oma kraamid kollu forjasin ja ära läässin, olin tuli vibane sepa peale. Ma arvasin kindlaste, et tema edesvidi Wiin förwas õnne saab maitsema — aga nää kuda lood nüüd: Praegu on meie külas kaks wana poissi perepidajad ja üks wana tüdruf, üks pealmel, üks Aaimel, üks Sepol, fölk folm oleme omast kohast õige õnnelikud.

„Oota, oota, Mikkel! Kui kangel sa ju oled? Minul jät eesmalt peatükk poolele.“

Seda ma nägin, et olid friipsu sõna taba teinud — aga mis sinna parata. Ega seegi töö tobiinud seni seista kui sina sevikojas olid. Mina tulin tippa ja panin ju kirja et fölk folm: sina ja Wiin ja mina, nõnba ütelda poissmehed oleme ja seda peab ju maailm minu arvest fölige pealt teadma, kui endid ülepeat forra temale hakkasime tutvustama.

„So, so! Aga ega sa seda ei sõnelenud, et ma seekord koolmeistri juurest ära joosfin, kui ema kostjaasjust hakkas juttu tegema ja koolmeister nii kurjaks sai?“

„Ei, sest ma isegi siamaani midagi selget ei teadnud. Pole sa ju missalgi oma luigu sest kandist laiemalt ära jutustanud.“

Mis sa räägid? Kas meil ka veel midagi saladust teine teise eest on? No olgu kuda on. Kui ma seda sõlme ebi laiemalt ja sügavamalt pole harutama hakanud, siis on see selle pärast, et see üks peatük on, milles ma iqa tahes mitte heal meeles ei sõnene. — Aga ära pagefin ma seekord tuli toost. Sest ema hakkas imelisse jutte minu ja Wiin sobta ajama. Koolitoa usse peal tuli müsle üks tuttar mees wasta, seda wist sina seekord koolile oma asju olid ajama läkitanud. Kuda tema käsi läinud, seda tead ise. Mina põõrasin koolitoa juurest ruttu loplisse ja pärast tulin mõõda wälja äärt külasse tagasi ja selle tee peal juhtus müsle midagi, mis nii tähtsuseta wälja poole, mis aga minusse wäga raskesti möjus. Ma mõtlesin käies übt ja teist. Ka Wiin tuli müsle meelee ja ema sõnad. Tee peal oli üks firelipõõdas ja sellel olid veel mõned died külles, ebi tuli lewade õiguse pärast juba tuki aega mõõda oli. Mis ma nende õitega pidin tegema? Juba eemalt paistiswad nad müsle silma.

Ma otsin õige, kus leian ühe „õnne“ oma abieliu peale.

Sirutasin juba eemolt läe wälja offa murdma. Pätkene paistis nii soojalt ja armsalt ja died sädendaswad mitme karvaliselt. „Sis sis“ kuulen oma eest maaest. Nõel uss maas! Nii pole ma tuli lunagi ebmatonud, kui sel korrak selle tühja nõelnesi pärast oma jalge ees. Ma targasin tagasi ja kondid olid mul pärast ehmatust tööt fanged.